

Zaključak

Seksualni odgoj spada u red problema koji traže hitno rješenje. U rješavanju imaju prvenstvenu dužnost roditelji. Oni trebaju pružiti djeci odgovarajuće spoznaje. Crkva ima pravo i dužnost brinuti se za moralni odgoj krštenika. Odgoj se treba voditi vjerom. U njemu trebaju sudjelovati škola i društvo. Kongregacija se na koncu obraća biskupskim konferencijama upućujući im poziv da promiču odgoj među zainteresiranim za boljitak mladeži i dobro društva.

Dokumenat pruža veoma jasne smjernice. Ali budući da one imaju samo općenito obilježje na području naše Crkve, dokumenat može ostati mrtvo slovo ne pokušamo li ga detaljnije razraditi i potom provesti u djelo.

VK

OSNOVANA KOMISIJA ZA AUTENTIČNO TUMAČENJE KODEKSA

Papa Ivan Pavao II. ustanovio je 2. siječnja 1984. na vlastitu pobudu (*Motu proprio*) Papinsku komisiju za autentično tumačenje Kodeksa kanonskog prava (*Pontificia commissio ad Codicem Iuris Canonici authentice interpretandum*). *Motu proprio* »*Recognito Iuris Canonici Codice*« stupio je na snagu objavljivanjem u »*L'Osservatore Romano*« 2. veljače 1984. Tim je činom Papa u isti mah dokinuo Papinsku komisiju za reviziju Kodeksa kanonskog prava i Papinsku komisiju za tumačenje dekreta II. vat. sabora.

Da bi novi Kodeks kanonskog prava bio djelotvornije sredstvo spasenja nadahnuto na II. vat. saboru i izvršio spasenjsko poslanje u ovo-me svijetu, treba Kodeksove propise vjerno provoditi u djelo. A za to nije samo potrebna dobra volja već je potrebno i presudno i njihovo pravilno shvaćanje, poznavanje i autentično tumačenje. Zakoni ne smiju biti neshvatljivi i sumnjivi već ih treba ispravno primijeniti u pojedinim slučajevima. Zato se traži jasno tumačenje da se izbjegnu sumnje i dvoznačnosti.

Prema novom Kodeksu kanonskog prava, zakone autentično tumači zakonodavac i kome on daje vlast autentičnog tumačenja (kan 1 § 1). Ako se autentično tumačenje izda u obliku zakona, ima istu snagu kao i sam zakon. Razumije se, treba ga objaviti (*promulgirati*). Ako se riječi zakona, koje su u sebi jasne, samo razlažu, razlaganje vrijedi i unatrag. Ako se zakon sužuje ili proširuje ili se sumnja razjašnjuje, nema povratne snage (kan 16 § 2).

U *Motu proprio* »*Recognito Iuris Canonici Codice*« Papa donosi neka opća pravila kojih se spomenuta komisija treba držati:

1. Samo Komisija za autentično tumačenje Kodeksa ima vlast autentičnog tumačenja crkvenih zakona. Tumačenje zakona mora potvrditi sam papa. Papa potvrđuje tumačenje Komisije nakon saslušanja Dikasterija rimske kurije koji su zainteresirani za dotičnu materiju.

2. Komisija je sastavljena od kardinala, biskupa i grupe savjetnika (konzultora) — stručnjaka u kanonskom pravu. Radi pod vodstvom kardinala predsjednika koji još nije imenovan.

3. Imenovanje, trajanje mandata članova, službenika i savjetnika Komisije ravna se prema propisima kojim se uređuju druga nadležstva Rimske kurije.

4. Način i formalnosti djelovanja Komisije odredit će se naknadno.

Za sada je Papa imenovao potpredsjednika mons. Rosalija Joséa-Castila Laru a za njegova tajnika mons. Julijana Heransa. Nakon toga Papa je imenovao 12 članova Komisije i 26 savjetnika. Članovi Komisije su 10 kardinala i dva pravnik, a savjetnici su neki biskupi i poznatiji pravnici, pretežno profesori s rimskih učilišta. Među savjetnicima su i dva laika.

JB

IN MEMORIAM

DOM SALVATORE MARSILI (1910.-1983.)

27. studenoga 1983. god. umro je dom Salvatore Marsili, poznati i uvaženi profesor i liturgičar na liturgijskom institutu sv. Anzelma u Rimu. Umro je poslije teških, ali strpljivo podnesenih patnji zadnjih tjedana života. Patnja je bila utkana u živo tkivo njegova života.

Rođen je 10. kolovoza 1910. u Affileu (Subiaco), u blizini poznate benediktinske opatije. Rano ga privlači monaški način života po pravilu sv. Benedikta. Odlazi u opatiju Finalpia (Savona) kad u Italiji nastaje **«Rivista Liturgica»**, što će na njemu ostaviti dubokih tragova. Filozofiju studira u Subiacu a teologiju u Rimu, gdje je i doktorirao. Od 1932. do 1935. boravi u više navrata u opatiji Maria Lach u Njemačkoj gdje pohađa benediktinsku akademiju g. 1934/35., koju je osnovao Ildefons Herwegen. Tu dobiva ispravnu teološko-liturgijsku orijentaciju pod vodstvom Herwegena i Odda Casela.

Povratkom u Italiju dolazi u opatiju Finalpia gdje predaje na teologiji u Albengi i studentima svoga reda u Finalpiji. Odmah potom postaje suradnikom revije **«Rivista Liturgica»**.

Rat prekida njegov rad. God. 1947. postaje urednik revije **«Rivista Liturgica»**. Te iste godine osniva u Palermu **Centar za liturgijsku djelatnost (CAL)**. Međutim, njegove ideje u to vrijeme još nisu bile shvaćene. Zabranjeno mu je svako